

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/148/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711214582
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3711214582.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, v právnej veci navrhovateľky B. nar. X.X.XXXX, bytom F., právne zastúpená JUDr. Róbert Fatura, advokát AK Považská Bystrica, proti odporcovi Y., trvale bytom H., Q. H. C. právne zastúpený JUDr. Katarínou Rosinovou, advokátska kancelária 17. Novembra 37, Trenčianske Teplice, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela takto

rozhodol:

Súd určuje výživné zo strany odporcu voči navrhovateľke titulom príspevku na rozvedeného manžela po 300,- euro mesačne od 1.1.2012, ktoré výživné bude zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Zameškané výživné od 1.1.2012 do 31.5.2013 vo výške 5.100,- euro súd povoľuje odporcovi splácať v mesačných splátkach po 500,-. Euro popri bežnom výživnom a to až do vyrovnaní pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i jednej splátky.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala určenia vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke, ako bývalej manželke vo výške 400,- euro mesačne od 6.12.2011 dôvodiac, že manželstvo uzatvorili 28.10.2006, pričom rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 4C/103/11, zo dňa 18.10.2011 bolo ich manželstvo rozvedené. Zároveň uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Považskej Bystrici, pod sp. zn. 3C/110/2011 bol ešte vtedy bývalý manžel zaviazaný platiť výživné na navrhovateľku 450,- euro mesačne, nakoľko aj v súčasnej dobe je invalidná dôchodkyňa s obmedzenou možnosťou uplatnenia sa v zamestnaní, je odkázaná na výživu zo strany svojho bývalého manžela.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnúť ako neopodstatnený dôvodiac, že navrhovateľka má možnosti zamestnania, resp. zadováženia si finančných prostriedkov a z jej strany ide len o jeho využitie.

Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 11P/148/2011-42 zo dňa 11.4.2012 súd určil zo strany odporcu voči navrhovateľke výživné titulom príspevku na rozvedeného manžela po 300,- euro mesačne od 1.1.2012. Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie a uznesením Krajského súdu v

Trenčín, sp.zn. 17Cop/94/2012-69 bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušené z dôvodu, že v konaní súd nepribral tlmočníka z rodného jazyka odporcu, tým boli porušené jeho práva na vystupovanie pred súdom v rodnom jazyku.

Súd pre konanie pribral tlmočníka z jazyku francúzskeho a celé konanie vykonal v prítomnosti tlmočníka, takže odporca sa vyjadroval v rodnom jazyku- francúzštine.

Navrhovateľka uviedla, že naďalej trvá na svojom návrhu. Poukázala najmä na tú skutočnosť, že má značné výdavky so zabezpečením si svojej zdravotnej starostlivosti. Na začiatku výsluchu však uviedla prostredníctvom právneho zástupcu, že v priebehu konania uzatvorila s odporcom dohodu o vysporiadaní bezpodielového vlastníctva manželov po rozvoze / 2.1.2013 /, pričom súčasťou tejto dohody je aj skutočnosť, že účastníci tejto dohody sa dohodli a zaviazali pod značnou finančnou sankciou, že nebudú uvádzať, zverejňovať a rozprávať o svojich majetkových a osobných pomeroch.

Právna zástupkyňa odporcu potvrdila skutočnosť takejto dohody a v podstate trvala na tom, aby aj v tomto konaní zásady uzavretej dohody boli dodržané.

Navrhovateľka ďalej uviedla, že predtým, ako uzatvorila manželstvo s odporcom, pracovala v Taliansku, kde dosahovala príjem okolo 1.500 euro. Potom, čo sa vydala za odporcu, odišla bývať s ním a pracovať do C. a pracovala pre odporcovu firmu. Počas výkonu tejto práce dosahovala príjem od 600- 780,- euro s tým, že odporca jej doplácá 600,-euro, aby mala príjem približne tak, ako v Taliansku. Nemohla ťažko fyzicky pracovať z dôvodu závažného stupňa ochorenia na diabetes. Aj z dôvodu tohto ochorenia je uznaná na 70% invalidnou dôchodkyňou a v súvislosti s priznanou invaliditou poberá invalidný dôchodok vo výške 158,40 Eura. Práve z dôvodu tohto ochorenia nie je schopná zabezpečiť si adekvátne finančné prostriedky prácou a to napriek tomu, že vyvíja preto maximálne úsilie. Je riadne evidovaná na úrade práce, pričom v rámci tejto evidencie sa zúčastnila minimálne 25 pohovorov, nakoľko má záujem zlepšiť si svoju finančnú situáciu. Uviedla, že dokonca na úrade práce jej doporučili, aby sa vypísala z úradu práce, lebo pre ňu prácu nemajú. V súvislosti s chorobou má značné výdavky spočívajúce v zakupovaní si dvoch tipov inzulínu, ktorý teraz platí okolo 20 euro na mesiac, hoci by mala užívať drahší kvalitnejší inzulín, čo jej doporučili lekári. Okrem toho pravidelne spotrebováva diagnostické papieriky na meranie hladiny cukru, na ktoré doplácá mesačne 60,- euro. Mala by si zakúpiť tzv. pumpu, ktorá je síce plne hrazená poisťovňou, avšak digitálny monitor by musela si kúpiť sama za 400,- euro, na čo nemá. Býva sama v byte, za ktorý platí všetky platby 160,- euro a vzhľadom k tomu, že jej príjem je nižší, ako tieto základné platby na byt, má rôzne nedoplatky, ktoré jej potom finančne pomôže zaplatiť jej syn, ktorý pracuje ako právny koncipient v Českej republike. Taktiež bola nútená zastaviť a nakoniec predáť šperky v celkovej hodnote 2387,-euro, nakoľko nemala už žiadne finančné prostriedky. Vie o tom, že odporca má také príjmy a majetky jednak zo svojej firmy, že výživné vo výške akej žiada platiť môže, avšak vzhľadom k ustanoveniu, ku ktorému sa zaviazala v dohode podrobnejšie nechce o týchto majetkoch hovoriť. Na záver uviedla, že v súčasnej dobe má pôžičky okolo 10.000,-euro, tento rok jej priznali prvýkrát príspevok na stravu 17,-euro, vybavuje si platby aj z Francúzska, dokonca požiadala odporcu, aby jej pomohol tieto veci vybaviť a v prípade, že by ich dostala, by si nenárokovala žiadne finančné čiastky na odporcovi, čo on však odmietol. Pokiaľ odporca vo svojej výpovedi poukazoval na jej finančné prostriedky, poprela, že by to boli finančné prostriedky jej, uviedla, že jej syn zdedil po starých rodičoch nejaké peniaze a potom, čo sa osamostatnil, mu potom tieto finančné prostriedky dala. Potvrdila, že mala auto, ktoré dostala od odporcu najskôr ako dar, potom bolo zahrnuté však do BSM, ktoré auto predala za 10.000 euro v máji 2011. Na záver uviedla, že nie je pravdou tvrdenie odporcu, že by žila luxusným životom, draho sa obliekala, bola na jednej dovolenke v Turecku a trikrát bola v San Reme u známych - staršom manželskom páre, ktorí jej hradili všetky náklady spojené s touto návštevou. Je nemajetná, nemá žiaden iný príjem a teda je výlučne odkázaná na pomoc bývalého manžela. Tento počas manželstva jej prispieval 450,- euro, k čomu sa aj zaviazal rozsudkom a preto v čase, keď s ním žila v spoločnom zväzku, resp. keď mala tieto finančné prostriedky od neho, bola schopná zabezpečiť aspoň základné potreby z týchto peňazí.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že nesúhlasí s tým, aby akýmkoľvek finančným obnosom prispieval na výživu navrhovateľky.

Právna zástupkyňa odporcu predložila fotokópiu dohody o vysporiadaní bezpodielového vlastníctva manželov po rozvode a žiadala a trvala na tom, aby sa účastníci tohto konania riadili ustanovením dohody, najmä článku 3, bod C), v ktorom sa navrhovateľka zaviazala „nepoužiť informácie vo svoj prospech v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela.

Odporca ďalej uviedol, že k rozvodu manželstva došlo z viny navrhovateľky, ktorá ho podvádzala. Poprel opodstatnenosť jej nároku tým, že je herečka a ide jej len o peniaze. Taktiež uviedol, že jej vinou sa dostala z veľmi dobre fungujúceho systému vo C., do systému, kde musí za ošetrovanie platiť, teda na Slovensku, pričom vo C. mala všetko zadarmo. Taktiež uvedenú lekársku pomôcku by mala vo C. zadarmo. Ohľadne choroby navrhovateľky sa vyjadril tak, že svojim spôsobom života a to nesprávnymi stravovacími návykmi, fajčením, neprispieva k zdárnej liečbe. Ďalej uviedol, že vie o tom, že mala v banke 100000 euro, taktiež má auto Nissan Kaškaj. Je kreatívna, inteligentná, ovláda dobre taliansky jazyk a z tohto dôvodu by mohla pracovať, pričom vie o tom, že pracovala ako prekladateľka taliančiny. K svojim majetkovým pomerom uviedol len toľko, že má čistý mesačný príjem 2000 euro, staré motorové vozidlo Audi A4, rodinný dom. K hodnote domu uviedol, že sa nevie vyjadriť. Taktiež uviedol, že má na účte finančné prostriedky ale menej ako 70.000 euro, sumu neuviedol. Pokiaľ dával navrhovateľke nejaké peniaze, teda konkrétne 450,-euro počas trvania manželstva, bolo to z toho dôvodu, že on chodieval aj za ňu na Slovensko a boli to finančné prostriedky, ktoré mali byť do domácnosti. Pokiaľ uňho pracovala, mala príjem približne okolo 800,- euro mesačne. Pracovný pomer ukončila tak, že napísala mu, že uňho končí.

Konanie navrhovateľky považoval za špekulatívne s tým, že ho chce využiť. Zároveň však nepreukázal, že by odporkyňa mala iné finančné prostriedky titulom príjmu, ako uvádzala.

Právna zástupkyňa odporcu potom súdu predložila výpisy z ponúk prác pre okres Pov.Bystrica alebo zriadenie živností, ktoré sú voľné s poukazom, že je možné aby si otvorila živnosť, pričom boli ponuky aj pre čiastočných invalidných dôchodcov s uznanou invaliditou nad 40 %. / jedná sa o rôzne ručné práce, maloobchod, veľkoobchod, s papierovými a športovými potrebami / jedná sa o údaje dostupné z internetu.

Navrhovateľka poprela tvrdenia odporcu ohľadne jej zlého životného štýlu a nákladného spôsobu života.

Skutočný stav bol ďalej preukázaný rozsudkami Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 4C/103/2011, jedná sa o konanie, v rámci ktorého bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, vzhľadom k tomu, že na pojednávaní sa vzdali opravného prostriedku, odôvodnenie uvedeného rozsudku bolo len v zmysle § 157 ods. 3 O.S.P. skrátené. Aj v zápisniciach z tohto konania sú preukázané skutočnosti, ktoré boli preukázané v tomto konaní, teda jednak, že odporca presne vedel o závažnosti ochorenia navrhovateľky, akceptoval to a bol ochotný jej s touto chorobou pomáhať aj po finančnej stránke. Ohľadne mimomanželských stykov odporkyne nebolo preukázané tvrdenia odporcu, či sú pravdivé alebo nie. V podstate sa s tým súd vôbec nevysporiadať. Taktiež navrhovateľka tvrdila v tomto konaní, že odporca nadviazal opätovne vzťahy so svojou bývalou manželkou. Uvedený rozsudok bol vyhlásený pred obidvomi účastníkmi 18.10.2011. Po vyhlásení rozsudku sa vzdali práva podať opravný prostriedok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.10.2011. Z ďalšieho konania tunajšieho súdu, sp.zn. 3C/110/2011 mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi bol uzatvorený zmier v tom, že odporca sa zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky po 450,-euro mesačne od 15.7.2011. Rozsudok bol vyhlásený 18.10.2011 v deň rozvodu. Aj v tomto konaní sa účastníci vzdali práva podať opravný prostriedok a taktiež aj toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v deň ako rozvodový rozsudok.

Súd sa ďalej zaoberal dôkazmi svedčiacimi o výdajoch navrhovateľky a to najmä spojených s jej ochorením.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahu medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť, ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa, s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá, Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosť a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 veta 1., 2., Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že nárok navrhovateľky je v plnom rozsahu opodstatnený. Sám zákonodarcu spája s týmto nárokom skutočnosť, že bývalý manžel nie je schopný sám sa živiť, pričom táto neschopnosť môže vyplývať zo subjektívnych alebo objektívnych skutočností na strane oprávneného. Medzi subjektívne okolnosti patrí okrem iného aj zlý zdravotný stav, v dôsledku ktorého zlého zdravotného stavu takáto osoba nie je schopná nájsť si zamestnanie, zodpovedajúce jeho fyzickým a duševným schopnostiam. Súd prihliada k množstvu a druhu jeho majetku a tiež k účelu, na ktorý je určený. Zásadne nemožno žiadať od oprávneného manžela, aby pre zabezpečenie prostriedkov na svoju výživu rozpredával ten majetok, ktorý mu slúži na uspokojovanie jeho priemerných životných potrieb. Takýto príspevok nemožno chápať a tento nemôže mať ani charakter sankčného výživného, preto je absolútne irelevantné, z akých dôvodov došlo k rozvratu manželstva. Z vykonaného dokazovania mal potom súd bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že všetky zákonné podmienky pre určenie príspevku na výživu navrhovateľky zo strany odporcu sú splnené. Navrhovateľka trpí závažným zdravotným ochorením, čo v žiadnom prípade nerozporoval ani odporca. Naopak uviedol, že tieto skutočnosti pozná a vedel o nich aj pred uzavretím manželstva. Skutočnosť, že navrhovateľka odišla z C. z dobrého sociálne zdravotného systému, kde by nemusela znášať finančné náklady spojené s chorobou tak, ako na Slovensku, je potom úplne nepodstatné, nakoľko tým, že sa rozviedla, v podstate stratila možnosť žiť vo C. a tento systém využívať. Teda odkázanosť navrhovateľky je bez akýchkoľvek pochyb preukázaná. Majetkové pomery navrhovateľky vôbec nenasvedčujú k tomu, a ani ich žiadnym spôsobom odporca nepreukázal, že by táto žila spôsobom ako popísal odporca. Sám odporca v konaní o určenie manželského výživného a teraz už nie je podstatné, či to bolo po vyhlásení rozvodového rozsudku určené alebo nie, uznal skutočnosť, že odporkyňa je veľmi vážne chorá a preto schválil zmier, v rámci ktorého sa zaviazal prispievať na výživu vtedy ešte manželky, nakoľko právoplatne rozvedení neboli po 450,-euro. V zmysle zákona o rodine manželia majú mať rovnakú životnú úroveň, resp. rozsah tohto príspevku má byť taký, aby táto životná úroveň bola rovnaká. Pri určení rozsahu príspevku na výživu rozvedeného manžela má byť tento príspevok tak určený, aby bola zabezpečená primeraná výživa druhého manžela, teda ten, ktorý je na tento príspevok odkázaný. Výška tohto príspevku má odzrkadľovať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného manžela. V danom prípade v konaní o určenie tohto príspevku odporca prostredníctvom právnej zástupkyne namieta zverejňovanie svojich majetkových pomerov,

poukazujúc na dohodu o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, pričom aj z tohto dôvodu potom jednak navrhovateľka z obavy pred sankciou 10.000 euro neuvádzala dopodrobna všetky majetkové bonity odporcu, ani sa dopodrobna nevyjadrovala k majetkovým pomerom odporcu, na druhej strane odporca súdu v podstate predložil len také doklady, ktoré on považoval za potrebné. Čiže napriek tomu, že súd vyzval odporcu, aby popísal, aký má majetok, tento svoj majetok popísal v podstate tým, že je vlastníkom presne nešpecifikovaného rodinného domu vo C., bez uvedenia jeho skutočnej hodnoty, pričom sa taktiež odmietol vyjadriť k tomu, aká finančná čiastka mu zostala na účte po vysporiadaní BSM.

N a základe všetkých týchto skutočností potom s ohľadom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že práve suma 300 euro mesačne je tou primeranou sumou, ktorú má na mysli zákonodarca, jedná sa o 150,- euro nižší príspevok, ako bol príspevok z titulu manželského výživného a teda práve touto rozdielnosťou súd zohľadnil rozdiel medzi výškou manželského príspevku / s ktorým bez akýchkoľvek pochyb a výhrad odporca súhlasil / a príspevku na rozvedeného manžela. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia potom súd určil tento príspevok odo dňa podania návrhu, resp. od prvého dňa v mesiaci nasledujúcom po podaní návrhu a tým vznikol dlh na tomto príspevku v celkovej sume 5.100,- euro, pričom súd zaviazal odporcu túto sumu uhradiť v primeraných mesačných splátkach v zmysle § 160 ods. 1 O.S.P. a to tak, aby toto zameškané výživné platil popri bežnom výživnom tak, aby dlh bol do roka splatený.

O trovách súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.S.P., nakoľko navrhovateľka v konaní bola čiastočne úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.